

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af en naturforvalteruddannelse i Tønder.
(Beslutningsforslag nr. B 175).

Medlemmer af Folketinget Ole Sohn (SF), Aage Frandsen (SF) og Jes Lunde (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til kulturministeren og erhvervsministeren:

»Hvad kan kulturministeren og erhvervsministeren oplyse om regeringens initiativer for udvikling af et tættere samspil mellem kultur- og erhvervspolitikken i fremtiden set i lyset af kultur- og erhvervspolitisk redegørelse 2000?«
(Forespørgsel nr. F 59).

Medlemmer af Folketinget Kristen Touborg (SF), Jes Lunde (SF), Keld Albrechtsen (EL) og Søren Kolstrup (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til fødevarerministeren:

»På baggrund af Folketingets vedtagelse nr. V 61 bedes ministeren redegøre for regeringens drøftelser med fiskerisektoren om en revision af den danske fiskeriforvaltning samt om regeringens forslag til tilpasning og udvikling af forvaltningen for de enkelte fiskerier, og om regeringens forslag kan betyde en kapitalisering af kvoter m.v. Redegørelsen bedes også redegøre for miljøbelastningen af de enkelte fiskerier, herunder bundslæbende fiskeredskabers påvirkning af havbunden, samt problemer med små masker i jomfruhummerfiskeriet og problemerne med udsmid.«
(Forespørgsel nr. F 60).

Medlemmer af Folketinget Søren Søndergaard (EL) og Holger K. Nielsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om det russiske styres overgreb i Tjetjenien og om regeringens anstrengelser for at få lagt pres på Rusland for at få stoppet disse overgreb?«
(Forespørgsel F 61).

Medlemmer af Folketinget Ole Vagn Christensen (S), Jens Kirk (V), Lene Espersen (KF), Christian H. Hansen (DF), Annie Lunde Hansen (CD), Vibeke Peschardt (RV), Ole M. Nielsen (KRF) og Thorkild B. Frandsgaard (UP) har med-

delt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til fødevarerministeren:

»På baggrund af Folketingets vedtagelse nr. V 61 om en udvikling af fiskeriet bedes ministeren redegøre for regeringens drøftelser med fiskerisektoren om en revision af den danske fiskeriforvaltning og om regeringens forslag til en tilpasning af fiskeriforvaltningen i det pelagiske fiskeri og industrifiskeriet, om en udvikling af forvaltningen af de demersale fiskerier og en udvikling af kystfiskeriet samt regeringens vurdering af menneskelige og naturgivne påvirkninger af fiskebestandene og af bundslæbende fiskeredskabers påvirkning af havbunden.«
(Forespørgsel nr. F 62).

Medlemmer af Folketinget Yvonne Herløv Andersen (CD), Tove Fergo (V), Henriette Kjær (KF), Birthe Skaarup (DF) og Tove Videbæk (KRF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til sundhedsministeren:

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om udviklingen i danskernes alkoholforbrug og om den nuværende behandlingsindsats på alkoholområdet, både hvad angår offentlige og private behandlingstilbud, og hvilke elementer mener ministeren der bør indgå i en forbedret indsats?«
(Forespørgsel nr. F 63).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Anden næstformand (Henning Grove):

Til at besvare spørgsmål i dag har statsministeren udpeget justitsministeren og skatteministeren.

I dette øjeblik er der til justitsministeren anmeldt følgende hovedspørgere:

1. Birthe Rønn Hornbech
2. Helge Bo Jensen
3. Annie Lunde Hansen
4. Helge Adam Møller

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere til justitsministeren? (Ophold). Det er ikke tilfæl-

det. De nævnte hovedspørgere vil få ordet i den nævnte rækkefølge.

I dette øjeblik er der til skatteministeren anmeldt fru Mariann Fischer Boel.

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere til skatteministeren? (Ophold). Det er ikke tilfældet.

Medlemmernes taletid er 1 minut, og ministerens er 2 minutter i første omgang.

Spm. nr. US 68

Birthe Rønn Hornbech (V):

For nogle år siden fremsatte justitsministeren et forslag om en straffebestemmelse, så man kunne straffe dem, der udsatte andre for hiv-smitte, for det var en dødelig sygdom. Det var ren hovsalovgivning dengang, fordi der var sket en frifindelse i retten. Mange forudså dengang, at den lov ikke ville få nogen betydning.

Det er adskillige år siden, og nu har vi en straffesag i Frederikshavn, der siger, at loven formentlig ikke kan bruges. Og først nu kommer justitsministeren med en forbedring af den gamle lov.

Jeg vil godt spørge justitsministeren: Hvorfor har man ikke for længst rettet op på det? Hvorfor kommer det lovforslag nu, hvor det alligevel ikke kan få nogen betydning i den konkrete sag?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er ikke den konkrete sag, som nu verserer ved de svenske myndigheder, der er årsag til, at jeg har fremsat forslag til ændringer af lovgivningen i Danmark. Det er et arbejde, der er sat i gang for længst.

Jeg har på skriftlige spørgsmål fra en række medlemmer her fra Folketinget, bl.a. også partifæller til fru Birthe Rønn Hornbech, sagt, at jeg vil indhente en redegørelse fra Sundhedsstyrelsen på baggrund af den bestemmelse, vi i dag har i straffeloven, hvorefter man kan strafforfølge folk, der med viden om, at de er hiv- eller aids-smittet, har gentaget ubeskyttet sex med andre.

Det var tiltænkt, at det skulle være strafbart, men i forarbejderne til loven var indarbejdet, at den her sygdom, altså aids eller hiv, man påfører andre, skulle man dø af inden for en 10-15-årsperiode.

Sundhedsstyrelsens seneste redegørelse til mig viser heldigvis, at vi har fået nogle bedre behandlingsmetoder over for folk, der er smittet

med hiv og aids, sådan at Sundhedsstyrelsen i dag svarer, at der forventeligt kun vil være under 15 pct., der vil dø, hvis de bliver smittet med hiv og aids nu. Det gjorde, at jeg og Justitsministeriets medarbejdere måtte lægge til grund, at så ville den bestemmelse højst sandsynligt ikke kunne finde anvendelse ved domstolene i dag.

Det er ikke den konkrete sag, der er årsag til det, men den medicinske udvikling, der har været. Den kan man glæde sig over. Det gør jeg, og det tror jeg også fru Birthe Rønn Hornbech gør. Vi har fået kombinationsbehandlingsmuligheder for hiv- og aids-smittede. Men det fører altså frem til, at vi er nødt til at se på vores bestemmelse, sådan at vi sikrer, at det fortsat er strafbart bevidst at have ubeskyttet sex med andre, når man er smittet med hiv og aids. Jeg håber, at et flertal i Folketinget vil sikre det.

Det vil være stødende for min retsbevidsthed, og jeg tror for flertallet af befolkningens, hvis ikke det var belagt med straf at have ubeskyttet sex med andre, vel vidende at man er smittet med aids.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg synes stadig væk, det er pinligt, at det lovforslag først kommer nu, og jeg vil igen spørge: Hvorfor kommer det først nu? Man har jo vidst det i årevis.

Jeg er enig med ministeren, og jeg synes, det er godt, at ministeren får sagt det, for det har ikke rigtig været sagt i pressen: Det er utrolig glædeligt, at man nu i et vist omfang kan om ikke just helbrede, så i hvert fald udskyde dødstidspunktet.

Men jeg spørger igen ministeren: Der er gået 5 år. Det blev forudsagt dengang. Jeg skrev selv en kronik i Ekstra Bladet, »Hovsalovgivning med frifindelser frabedes venligst.« Og det er præcis det, man så gjorde, og man har haft 5 år til at efterse den lov.

Hvad laver man derovre i ministerens ministerium?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er sådan, at for at man kan gå til Folketinget, er man jo nødt til at basere sig på en vis saglighed, hvis man skal ændre på en gældende lov. Den saglighed har jeg først fået nu efter Sundhedsstyrelsens seneste redegørelse.

Der er bidrag, vi hidtil har haft til at vurdere bestemmelsen, som jo altså kom ind i lovgivningen, før jeg blev justitsminister. Jeg var altså ikke

selv minister, da man gennemførte ændringer på baggrund af den såkaldte haitianersag.

Jeg har altså været minister i den periode, hvorunder vi gentagne gange har undersøgt, om vi kunne anvende bestemmelsen. Det har vi indtil den seneste udtalelse fra Sundhedsstyrelsen lagt til grund. Nu har de nye kombinationsbehandlingsmetoder heldigvis frembragt en situation, hvor det efter Sundhedsstyrelsens vurdering alene er op til 15 pct., man forventer vil dø, hvis de bliver smittet med hiv og aids inden for en 10-15-års-periode.

Det er glædeligt, men jeg mener fortsat, at det skal være strafbart, hvis det er sådan, at man bevidst gentagne gange har ubeskyttet sex med andre og dermed påfører andre en meget stor risiko for at få en sygdom, de dør af.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ministeren bliver ved med at sige, at han ønsker, det skal være strafbart. Jamen så er det netop, jeg spørger, og jeg har stadig væk ikke fået svar: Hvorfor skulle man være 5 år om at komme med det lovforslag på et tidspunkt, hvor det er for sent? Det fremgik jo allerede af Retsudvalgets forhandlinger for 5 år siden, at der var medicin på vej, og regeringen var dengang ikke til at drive til at få en redegørelse fra sundhedsvæsenet. Hvorfor skal det tage 5 år, vil jeg spørge ministeren om.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som spørgeren er bekendt med, har jeg selv kun været justitsminister i godt 4 år og altså ikke på det pågældende tidspunkt.

Jeg har taget initiativ til, da der blev rejst en debat i det juridiske miljø om anvendelsen af bestemmelsen i straffeloven og de nye behandlingsmetoder, straks at bede Sundhedsstyrelsen om en udtalelse. Den har jeg modtaget for ganske nylig, og den har fået mig til allerede nu at fremsætte forslag til lovændring, sådan at vi sikrer, at det fortsat er strafbart i Danmark at have ubeskyttet sex med andre, hvis man ved, at man er smittet med hiv og aids.

Om man kan sige, at det er pinligt, ved jeg ikke. Der er jo også andre bestemmelser, som kom ind under Retsudvalgets behandling tilbage i tiden, som jo ikke fremgik af lovforslaget, og som er genstand for en juridisk debat. Den får vi heldigvis lejlighed til at tage her i salen, vil jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech. Jeg tror, vi begge deler ønsket om, at det fortsat skal være straf-

bart. Det er sikret med det lovforslag, der er fremsat.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Så lad mig sige, at selv om denne minister kun har været minister i 4 år, så synes jeg stadig væk, at det er meget sendrægtigt. Jeg hører, at ministeren siger, at nu har man allerede ... Ja, men hvis det er tempoet derovre, er det da på tide, vi får en ny regering, tør det nok siges.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren vil love, at han i højere grad i fremtiden overvåger, at der ikke er den slags huller i straffeloven. Her taler vi jo ikke om, at man kan agere på grund af en juridisk diskussion. Der er tale om, at Justitsministeriet i årevis har vidst, at der var et hul i straffeloven, og man har ikke gjort noget ved det, og ministeren har siddet i 4 år.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er ikke korrekt, at det har stået fuldstændig klart, at bestemmelsen ikke kunne anvendes på baggrund af forarbejderne til loven. Der var altså ikke noget flertal i Folketingets Retsudvalg, der ønskede, at der ikke skulle ligge det grundlag, at der skulle være tale om en uhelbredelig sygdom, man ville dø af inden for en 10-15-årsperiode. Det er jo et faktum. Ej heller fru Birthe Rønn Hornbech drog det ind under lovbehandlingen som et faktum, at man krævede det som en ændring.

Hvis vi her skal strafbelægge det her felt, så skal man altså vide, hvad det er, der er det strafbare felt. Det mener jeg vi gør, også med det forslag jeg har fremsat. Vi fjerner altså det med åremålet på 10-15 år, som er sat ind i forarbejderne ved den seneste lov.

Som sagt: Det har hele tiden været min bestræbelse, også på baggrund af de forarbejder, der nu er lavet fra Sundhedsstyrelsen, at få et faktumgrundlag. Det har vi tilvejebragt. Det gør nu, at der er fremsat forslag til ændring fra mig og regeringen.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge justitsministeren, om ministeren er enig i, at der er gået for lang tid, før denne lovgivning kommer på plads, som fru Birthe Rønn Hornbech har peget på her i spørgetimen.

Ministeren siger, at vi har ventet på en rapport fra Sundhedsstyrelsen. Skal vi tage det som udtryk for, at det smøleri, der har været, er

Sundhedsstyrelsens skyld, eller ligger ansvaret hos Justitsministeriet?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er ikke enig i, at man her kan tale om smøleri. Der er tale om, at man skal have et faktumgrundlag.

Hele tiden udvikler lægebehandlingen sig heldigvis, og vores lægevidenskab bliver bedre og bedre og dygtigere og dygtigere til også at behandle sygdomme, som man tidligere ville dø af meget hurtigt.

Folketinget har altså i lovgivningen valgt, før jeg blev justitsminister, at medtage bestemmelsen om, at der ved domstolene, altså i forarbejderne, skulle tages hensyn til, om den sygdom, man overførte til et andet menneske eller risikerede at overføre til et andet menneske, kunne betyde døden for den pågældende inden for en 10-15-års-periode.

Nu har Sundhedsstyrelsen dokumenteret det. Og vi har altså vurderet det her gang på gang, også med baggrund i domstolenes behandling af det her felt, og vi har altså først nu fået det faktumgrundlag.

Og det er ikke smøleri. Sundhedsstyrelsen har bestemt ikke smølet. Nej, tværtimod er der svaret meget hurtigt. Der er gennemført en meget hurtig redegørelse, som også er oversendt til Folketinget, for, at man i dag nu med kombinationsbehandlingsmetoderne har et behandlingsgrundlag, der gør, at under 15 pct. dør inden for en 10-15-års-periode, men det er fortsat en dødbringende sygdom. Det er baggrunden for, at vi også skal sikre os, at det er strafbart at overføre den til et andet menneske.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 69

Helge Bo Jensen (EL):

Ja, spørgsmålet drejer sig om de mindst otte brandattentater, der har været i Albertslund gennem en periode på godt 2 år, alle rettet mod indvandrerfamilier. Af besvarelsen af spørgsmål nr. S 1525 fremgår det, at Glostrup Politi ikke har indberettet sagerne til PET, og det selv om rigspolitiet så sent som i december 1998 har indskærpet, »... at enhver hændelse med mulig racistisk baggrund fortsat bedes indberettet.«

Spørgsmålet er så: Hvad har ministeren tænkt

sig at gøre, for at denne og tilsvarende sager indberettes i fremtiden?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er sikker på, at i den politikreds, hvor der foregår kriminelle handlinger, overgreb på et andet menneske, forhånende aktiviteter vendt mod enkelte mennesker, som kan være båret af fremmedfjendskhed og racisme, vil politimesteren til enhver tid tage det ansvar meget alvorligt. De sager skal indrapporteres, sådan at vi har et overblik over kriminalitet, der knytter sig til fremmedfjendskhed og racistiske overgreb.

Det lægger jeg afgørende vægt på. Jeg er sikker på, at politiet også i hvert eneste tilfælde vurderer, om den kriminelle handling eller det overgreb er båret af en sådan holdning. Det er man jo nødt til at vurdere. Og der, hvor der ikke sker indrapportering, må det jo være, fordi politimesteren lægger til grund, at der er altså ikke er tale om en type kriminel handling, som er båret af racisme eller fremmedfjendskhed.

Derfor skal jeg også være tilbageholdende med at beskrive kriminelle handlinger eller overgreb som værende båret af racisme eller fremmedfjendskhed uden præcis at kende til karakteren af den aktivitet, der har fundet sted. Men til hr. Helge Bo Jensen vil jeg sige: De pligter, der påhviler politimesteren, er jeg sikker på, at politimesteren er meget bevidst om, og at politimesteren også sikrer, at der sker den indrapportering, som vi har ønsket os.

Helge Bo Jensen (EL):

Jeg er lidt forundret over svaret, for vi kan jo konstatere, at det ikke er sket her, og det på trods af, at der også i den tidligere skrivelse fra Rigspolitichefen decideret siges, at indberetning bedes foretaget så tidligt som muligt i sagsforløbet og typisk kan ske ved fremsendelse af en kopi af anmeldelsesblanketten. Så det er jo altså alene ved mistanke, ved, at man tror, at der kan være tale om et muligt racistisk motiv, at der skal indberettes ifølge rigspolitiet. Og så undrer det lidt, at svaret ikke kan være klarere.

Jeg forstår ikke helt, at meldingen fra ministeren er så vag, som tilfældet er.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Men jeg bliver jo nødt til at svare: Det er altså politimesterembedets opgave at vurdere sagen.

Hvis man vurderer, at der altså ikke er tale om en kriminalitet, en forhånelse eller i det her tilfælde en kriminel handling med brandattenta-

ter, der er båret af racisme eller fremmedfjendskhed, så skal den jo ikke indrapporteres. Det skal den kun, hvis man har den mistanke. Hvis man helt klart har mistanke om, at de her kriminelle handlinger ikke er båret af racisme, så skal man selvfølgelig heller ikke indrapportere.

Men jeg vil meget nødtigt gå videre med at besvare konkrete sager, som jeg har givet skriftlige svar på, når man kommer her i spørgetiden og vil have dem uddybet, uden at jeg har, om jeg så må sige, faktagrundlaget at stå og holde mig til. Derfor svarer jeg generelt.

Mit generelle svar er: Det påhviler politimesteren at være årvågen over for, om der her er tale en overskridelse af loven, en kriminel handling, som altså er båret af fremmedfjendskhed og racisme. De skal indrapporteres, så vi har et overblik over den type kriminelle handlinger.

Helge Bo Jensen (EL):

Ja, jeg er glad for, at ministeren bekræfter, at de skal indrapporteres. Men jeg synes alligevel, at det jo er bemærkelsesværdigt, at det, der står, er »hvorfor enhver hændelse med mulig racistisk baggrund bedes indberettet.«

Det er jo netop det, der ikke er sket i de her sager, på trods af at vi taler om otte tilfælde – mindst otte tilfælde – der alle har været med indvandrerbaggrund, forskellige nationaliteter. Så må man dog sige, synes jeg, at det er muligt, at det er et racistisk motiv. Og jeg håber meget, at ministeren er enig i, at alle mulige motiver skal efterforskes ihærdigt og grundigt i den slags sager.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jo, der hvor politimesteren og embedet, efterforskeren på sagen, har det som udgangspunkt, at det her altså er en mulig kriminel handling med et racistisk underlag, og at det er den tilgang, der er til den kriminelle handling: Helt enig. Så skal den indrapporteres, også hvis den har det som sit efterforskningsgrundlag.

Men hvis man har det omvendte, hvis man slet ikke ser det som en kriminalitet, der er båret af det, så ville det også give et falsk billede, hvis man indrapporterede den type sager.

Derfor er det meget vigtigt, hvad hr. Helge Bo Jensen selv understreger: Det er altså, hvis det er muligt, at det skal. Hvis det er det omvendte, at det ikke er muligt, så skal det ikke indrapporteres, for så vil det give et falsk billede, og jeg ønsker ikke at skabe et falsk billede af, hvor meget

kriminalitet der i Danmark begås med racistisk motiv.

Helge Bo Jensen (EL):

Nej, bestemt ikke, men nu er vi jo i en situation, hvor Glostrup Politi også selv udtaler, at racisme er et muligt motiv, og gentagne gange til dagspressen, til Information, til vores lokale avis, Albertslund-Posten, siger, at der er et muligt motiv. Så på den baggrund: Kan ministeren ikke bekræfte, at de her sager burde have været indberettet?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nu må jeg med skam indrømme, at jeg ikke læser Albertslund-Posten, men det kunne være, jeg skulle til at abonnere på den for løbende at følge med i, hvad der sker der.

Men som svar til hr. Helge Bo Jensen vil jeg sige: Jeg er sikker på, at politimestrene i samtlige 54 kredse er meget opmærksom på den forpligtelse, der påhviler dem og indrapporterer dér, hvor man efterforsker kriminalitet, der er begået, og hvor man har mistanke om, at den er båret af en fremmedfjendsk eller racistisk tilgang. Og det er som sagt det, der er vores krav. Det er udmeldt for Rigspolitichefen, og det henholder jeg mig til som fundamentet for den måde, dansk politi arbejder på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 70

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil meget gerne spørge justitsministeren: Hvor langt er justitsministeren kommet i sit arbejde med at undersøge, om der er lovhjemmel til at yde rentegodtgørelse, idet jeg her henviser til en eventuel rentegodtgørelse på de af Direktoratet for Fødevarerhverv ikke rettidigt udbetalte beløb på ansøgninger om eksportstøtte?

Min begrundelse for dette spørgsmål er, at ved tagelsen af lovforslag nr. L 47, hvor der blev indført administrationsgebyr med virkning fra 1. januar 2001, har fødevarerministeren rettet henvendelse til justitsministeren for at få belyst spørgsmålet, om der er lovhjemmel for indførelse af rentegodtgørelse.

Jeg synes, justitsministeren har haft meget lang tid til at undersøge dette, så derfor lytter jeg meget spændt til ministerens svar.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ja, jeg kan bekræfte, at fødevareministeren og jeg har haft en brevveksling om rentegodtgørelse på det her område med udbetaling af eksportrestitutioner til landbruget. Det er som sagt en verserende sag mellem fødevareministeren og mig om at skabe hjemmel til det her felt her.

Det er som sagt en sag, som helt henhører under fødevareministeren og ikke under min ressort. Det gør renteloven, det er korrekt, og jeg er sikker på, at vi i forbindelse med vores videre drøftelser af sagen, som jo altså også, når det drejer sig om fødevareministerens område, er forbundet med, at hvor der er gebyrbelæggelse på ansøgningerne, skal der graves et spadestik dybere, end der hidtil har været gjort på feltet.

Der har været lavet et grundigt analysearbejde om renteloven og rentelovens anvendelse på en række ressortområder tidligere, og det har jeg i mit første brev til fødevareministeren refereret til. Det arbejde førte frem til, at spørgsmålet om, hvorvidt der skulle være rentegodtgørelse, henhører under de enkelte ressortområder.

Hertil har fødevareministeren så oplyst over for mig, at i det her tilfælde er der altså også et hensyn at tage til, at det er gebyrbelagt område. Jeg har svaret fødevareministeren, at det må vi så vurdere yderligere. Og som sagt er det en verserende sag, som endnu ikke er afsluttet. Og spørgsmål, der knytter sig specifikt til, om man så må sige, det materielle indhold i sagen, henhører helt og holdent under fødevareministeren.

Annie Lunde Hansen (CD):

Når vi spørger fødevareministeren, så venter hun svar fra justitsministeren. Så denne pingpong er der altså nogle mennesker, som har garantier stående for deres ansøgninger til eksportstøtte, der lider under, og det drejer sig altså ikke om pebernødder for de virksomheder og landmænd, det går ud over.

Så derfor synes jeg nok, at man måske kunne sætte lidt speed på undersøgelsen, sådan at folk fik en klar besked. Det kan ikke være rimeligt, at vi hver gang skal være inde i dette pingpong mellem to ministerier. Vi kan måske spørge ministeren, om det egentlig er lovligt med det gebyr den anden vej. Det har vi nemlig heller aldrig fået svar på.

Men nu vil vi holde os til rentegodtgørelsen i denne omgang. Den var vi faktisk et flertal, som ønskede at få indført. Så derfor vil vi meget gerne bede om et hurtigt svar.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jamen det er jo for det første et anliggende, der fuldstændig henhører under min kollega, fødevareministeren. Og brevvekslinger, som er foranlediget af, at en minister skriver til mig om renteloven, må jo ikke medføre, at man kritiserer mig.

Vi har svaret, ganske hurtigt endda, på henvendelsen fra fødevareministeren. Det blev så fulgt op af et nyt brev fra fødevareministeren til mig, som jeg i øvrigt også har svaret på. Så det, der henstår, er så, om det, på baggrund af at det her er et gebyrbelagt område, så skal give anledning til yderligere undersøgelser af rentespørgsmålet. Og jeg har som sagt skrevet til fødevareministeren, at det godt kan ske, og det er vi indstillet på. Men om det materielle indhold: Hvis der er et stort flertal i Folketinget, der ønsker noget, jamen så kan hverken justitsministeren eller fødevareministeren jo forhindre Folketingets flertal i at handle.

Men det er som sagt ikke en sag, der henhører under mig, men under fødevareministeren. Og yderligere spørgsmål om selve indholdet i, hvorvidt der skal være rentegodtgørelse på fødevareministerens område, henhører helt og holdent under fødevareministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 71**Helge Adam Møller (KF):**

Forleden flygtede tre hårdtbelastede kriminelle narkohandlere fra Køge Arrest, og mig bekendt er de stadig væk på fri fod.

Det er jo ikke første gang. Det sker jo med meget jævne mellemrum, at folk flygter fra enten arresthuse eller fængsler, eller de flygter, når de er på udgang til tandlægen eller lægen, hvor man ikke passer godt på dem, eksempelvis har de ikke altid håndjern eller noget andet på, så de ikke har mulighed for at stikke af.

Mit spørgsmål er direkte: Vil ministeren nu på baggrund af den sidste fangeflugt fra Køge endelig gennemføre det konservative forslag om, at der bliver indført nogle mærkbare sanktioner over for folk, der flygter fra fængslerne?

I øjeblikket er det jo gratis. Man får ikke så meget som én ekstra dags straf, selv om man stikker af.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan bekræfte det hændelsesforløb, som hr. Helge Adam Møller bruger som afsæt til spørgsmålet her: den flugt, som fandt sted fra arresthuset i Køge den 31. marts af tre personer.

Jeg skal være den første til at beklage den slags. Man gør sig jo de allerstørste bestræbelser i kriminalforsorgen for at sikre, at folk, der er frihedsberøvede, også holdes i frihedsberøvelse, er indespærret.

Men enhver ved, at hvis der er mennesker, der vil flygte og bruger hele deres tankevirk-somhed på det, så skal der altså virkelig, virkelig et kæmpe sikkerhedsopbud til, hvis man skal give en ét hundrede procents garanti for, at det ikke kan lade sig gøre. Og det er vel de færreste steder i verden, at det er lykket at lave et sådan fuldstændigt sikkerhedssystem, der gør, at man undgår flugt.

Summa summarum: Vi ved, at vi har en række bygningsfaciliteter i kriminalforsorgen, ikke mindst i arresthusene, som er meget gamle, og hvor sikkerhedssystemet ikke er optimalt.

Jeg er glad for at kunne sige, at gennem det flerårsforlig, som bl.a. hr. Helge Adam Møller, jeg og en række partier har lavet om fængsels-væsenet, har vi bevilget 300 mio. kr. til byg-ningsvedligeholdelse. Og vi er også i gang med forberedelsen til at bygge et helt nyt fængsel, hvor ikke alene sikkerhedsforholdene virkelig bliver sat i højsædet, men også behandlingsmulighederne for de indsatte med personligheds-forhold, der gør, at de begår kriminalitet. En stor del af dem har jo alvorlige personlighedsproblemer, der gør, at der er stor risiko for, at de begår ny kriminalitet ved den blotte løsladelse.

Så til hr. Helge Adam Møller: Vi fokuserer meget mere på sikkerhed i dag. Det gør vi, når det gælder de bygningsmæssige forhold, det gør vi, når det gælder de indretningsmæssige forhold, og det gør vi i forhold til en vurdering af personernes flugtrisiko i forbindelse med afsoningsforholdene.

Helge Adam Møller (KF):

Ministeren siger, at han er den første til at beklage. Selvfølgelig, det tror jeg gerne, uden tvivl. Men det er bare ikke nok at beklage.

Jeg synes, det er udmærket, at vi bygger et nyt fængsel, at vi prøver at forstærke forholdene for de indsatte. Men det er da en, undskyld udtrykket, ja, jeg ville have sagt tåbelig, men nu siger jeg en ikke særlig genial ordning, at enhver indsat i et dansk fængsel ved, at hvis han stikker af,

og uanset om han gør det to, tre eller fire gange, så får han ikke én eneste dags ekstra afsoning. Der er ikke nogen straf for det. Det er gratis. Jo, det kan ske, at han får en disciplinærstraf, når han kommer tilbage til arresthuset, men han afsoner ikke 1 minut, 1 time eller 1 dag længere.

Derfor er det, at der burde indføres en ekstra straf; det ville afholde et ganske stort antal fra overhovedet at stikke af. Hvorfor vil ministeren ikke gøre det?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er glad for, at hr. Helge Adam Møller gav mig anledning til at komme tilbage til hovedspørgsmålet.

Det er forbundet med straf, sådan opleves det i hvert fald af de indsatte. Hvis man udebliver, hvis man undviger fra et åbent fængsel, så vil det i hovedparten af tilfældene betyde, at man bliver overført til et lukket fængsel. Afsoner man i et åbent fængsel, og har man udgang, men udebliver fra udgang, eller undviger man fra åbent fængsel, så er hovedreglen, at man bliver overført til fortsat afsoning i et lukket fængsel eller arresthus.

Flugt over muren fra arresthus eller lukket fængsel har vi heldigvis ganske få af. Men hr. Helge Adam Møller henviser jo til en konkret flugt over muren fra arresthuset i Køge i week-enden, og det er korrekt.

Hvis flugt over muren er forbundet med fornyet kriminalitet, så bliver de jo dømt og kommer også til at afsones den fornyede straf i forbindelse med den gamle kriminalitet. Lykkes det politiet, og det gør det heldigvis i langt de fleste tilfælde, hvor vi har flugt over muren, at anholde vedkommende og bringe vedkommende tilbage, så vil ethvert gunstigt vilkår, han har haft – det kan være adgang til ledsaget udgang af fængslet, det kan være uledsaget udgang, hvis han er så langt henne i sit afsoningsforløb – som hovedregel være vilkår, der forsvinder.

Så man kan sige, at det opleves som straf. Der er ikke formelt en prøvelse ved domstolene igen, hvor de bliver idømt en forlængelse af deres straf, men som sagt opleves det af den pågældende afsoner som en hård straf.

Helge Adam Møller (KF):

Det er jo ministerens udlægning, at det, der sker inde i arresthuset, opleves som en hård straf. Jeg må indrømme, at jeg tror, det vil virke meget mere præventivt, altså afskrækkende, hvis ministeren i morgen indførte det, som han faktisk

har mulighed for med et cirkulære uden at spørge Folketinget, hvor han sagde, at for enhver, der flygtede fra et dansk fængsel, ville det helt automatisk betyde, at vedkommende aldrig nogen sinde kunne opnå prøveløsladelse.

Det er jo sådan, at hovedreglen er, at har man eksempelvis fået 3 års fængsel, så vil langt de fleste blive løsladt efter 2 år, når de har afsonet to tredjedele af tiden. Hvis de vidste med sig selv, at hvis de stikker af, så betyder det automatisk, at de skal afsones alle 3 år, også det sidste år, er der ikke tvivl om, at der stadig væk ville være flugt – det er jeg enig i – men der vil være markant færre flugtsforsøg, fordi de vidste, at det kostede noget.

Hvorfor indfører ministeren ikke den regel?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan i det her tilfælde forhåbentlig også til glæde for hr. Helge Adam Møller oplyse, at det også indgår i overvejelserne i forbindelse med vurderingen af prøveløsladelse.

Jeg tror, at mange har det indtryk, at alle har ret til prøveløsladelse under afsoning af en fængselsstraf. Det er ingenlunde tilfældet. Det beror i hvert eneste tilfælde på en konkret vurdering fra Direktoratet for Kriminalforsorgen. Og udebliver man fra påbegyndelse af afsoning, har man flugt eller udeblivelse i forbindelse med afsoning, hvor man har ret til at være på udgang, så indgår det i vurderingen, og det trækker klart nedad i forhold til egnethed til at blive prøveløsladt.

Som udviklingen har været gennem de seneste år, har antallet af personer, der får afslag på prøveløsladelse, været stigende, ja, nogle vil endda sige, hvis man vurderer det procentuelt, at det har været stærkt stigende.

Det hænger jo sammen med udviklingen i, hvem der kommer i fængsel i det danske samfund. I takt med at vi får flere alternativer til at holde folk spærret inde, nemlig samfundstjeneste og andet, bliver de dårligere og dårligere, om man så må sige, og det bliver også mere og mere belastede kriminelle, der kommer i vores fængsler.

Så klientellet i vores fængsler bliver selvfølgelig mere og mere belastet. Det er klart med den udvikling, vi har haft. Derfor vil der også procentuelt blive flere, der får afvist prøveløsladelse.

Peter Skaarup (DF):

Men kan justitsministeren ikke bekræfte, at politiet er meget sure over, at der sker de her gentagne fangeflugter? Chefen for narkopolitiet i København udtalte i går, at det var svært at sætte tal på, hvor mange timers politiarbejde, efterforskningsarbejde, der gik til spilde, fordi man lige pludselig kunne se, at de samme fanger, som man havde kæmpet for at få ind bag tremmerne, flygtede i løbet af nul komma fem.

Virker det så ikke noget barokt, at man inden for fængselsmyndighederne faktisk opererer med, at fangerne skal have mulighed for at flygte, at det nærmest er en betingelse for, at fængslerne kan fungere, at fangerne skal have mulighed for at flygte?

Og vil ministeren i forbindelse med de ret mange flugter, vi har set specielt fra arresterne, ikke lave en ekstra straf? Det kunne være, at man fik 25 pct. oven i den straf, man oprindeligt havde fået, hvis man flygtede første gang.

Endelig vil jeg spørge ministeren, om det ikke er korrekt, at selv om der er indgået et forlig på Kriminalforsorgens område, har vi stadig væk en række specielt arrester, men også f.eks. Vridsløselille Statsfængsel, som desværre har mange store problemer i fængslet. Man har mange mursten, man har meget tag ...

Anden næstformand (Henning Grove):

Ja tak.

Peter Skaarup (DF):

... der ikke duer, der er for gammelt.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ja tak. Så er det justitsministeren.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jo, jeg er helt klar over, at det ofte er politiet, som har det store arbejde, der er forbundet med en flugt, både en flugt over muren og en flugt i forbindelse med ledsaget eller uledsaget udgang.

Jeg forstår naturligvis godt politiets irritation. Det er jo ofte forbundet med meget, meget store anstrengelser, og det er meget ressourcebelastende for politiet at opklare kriminalitet og få de pågældende fremstillet for retten, få dem dømt og få dem frihedsberøvet, og hvis de så undviger, er det da en ekstra ærgrelse for politiet. Den kan jeg da til fulde dele.

Derfor er det også Kriminalforsorgens fornemste opgave at sikre, at man, når der skal ske

fuldbyrdelse af en straf, så gør alt, hvad man kan, for at sikre det, og at folk er indespærret.

Når så hr. Skaarup siger, at de skal have mulighed for at flygte, er mit svar: Nej, det skal de ikke, men det er rigtigt, at personalet i fængslerne har som grundlag, at vi ikke må lave fængsler, hvor en flugt, hvis den er organiseret, ikke kan lade sig gøre, for så er det gidseltagning af personalet, og sikkerhedsforholdene for personalet bliver meget, meget belastende, hvis det er sådan, at vi laver så sikre fængsler. Så det er et balancepunkt, men vi skal selvfølgelig gøre alt for at minimere antallet af flugter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 72

Mariann Fischer Boel (V):

Nu er det jo sådan, at alle spørgsmål om borgernes retssikkerhed, også på skatteområdet, optager befolkningen meget, og jeg håber selvfølgelig, eller jeg har det lønlige håb, at skatteministeren måtte have den samme indfaldsvinkel.

Vi har jo alle sammen sagen omkring brobisserne i frisk erindring. Brobisserne tabte en sag om retten til gamle fradrag, og jeg må konstatere med glæde, at Skatteretsrådet har taget den sag op. Det hilser jeg i hvert fald meget velkommen. Men det er nu ikke den sag, jeg vil bruge som illustration af det, som skatteministeren bedes forholde sig til.

Jeg vil bruge et eksempel med en skatteyder, som får et mellemværende med de lokale skattemyndigheder omkring fastsættelse af en avance i forbindelse med salg af en ejendom. Uenigheden ender i Landsskatteretten, og der går 6 år, fra sagen bliver rejst, til der bliver truffet en afgørelse i Landsskatteretten. I mellemtiden er skatteyderen kommet i den situation, at 5-årsfristen for at genoptage sagen er overskredet.

Ministeren bedes derfor redegøre for, hvad man har tænkt sig at gøre for at sikre, at det her retssikkerhedsmæssige problem vil blive løst.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg kan sige til fru Mariann Fischer Boel, at jeg går lige så meget op i borgernes retssikkerhed, som tror jeg fru Fischer Boel gør. Jeg synes, at

det kun er ret og rimeligt, at det skal være på den måde.

Nu går spørgsmålet her ikke præcis på det med brobisserne, og jeg har jo selv ud fra den afgørelse, der kom, sagt, at her er absolut en ting, som Skatteretsrådet bør sætte sig ned og vurdere. Og de er i gang med det. De tager det op på de kommende møder.

Med hensyn til det aktuelle eksempel, som jeg ikke sådan lige umiddelbart har present her, så kan jeg da godt forstå, at når der er en tvist om en fastsættelse af en avance, og når tingene går ud over de 5 år, så kan det krænke borgernes retsbevidsthed omkring noget sådant. Så jeg kan da tilsige, at jeg vil se på den aktuelle sag og måske også se på, om den ikke vil egne sig til at køre videre i eksempelvis Skatteretsrådet.

Mariann Fischer Boel (V):

Nu synes jeg, at jeg hørte et måske i ministerens besvarelse, så jeg vil godt have ministerens klare tilsagn om, at denne her sag vil blive rejst i Skatteretsrådet, for at man kan sikre, at en langsommelig sagsbehandling ikke er medvirkende til, at en skatteyder taber et fradrag. Det kan jo være et anseeligt beløb. Jeg vil i øvrigt referere til en artikel i Berlingske Tidende i fredags.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jamen jeg vil sige, at jeg vil se på den aktuelle sag, og derefter vil jeg naturligvis vurdere, om den skal gå til Skatteretsrådet. Men jeg har ikke set artiklen i Berlingske Tidende i fredags.

Mariann Fischer Boel (V):

Vil skatteministeren være indstillet på, at man laver en regel om, at man, når en sag bliver rejst i skattesystemet, i ankesystemet, så tidsmæssigt nulstiller en sag, sådan at man kan sikre, at et fradrag ikke taber sin værdi på grund af, at 5-årsfristen er udløbet?

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg vil gerne være med til at se på det rimelige i at nulstille en sagsituation i det øjeblik, den går i gang, med henblik på at forhindre, at en sag trækker ud over forældelsesfristen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 53 [afstemning]:

Forespørgsel til justitsministeren og socialministeren [om skilsmisser].

Af Jann Sjursen (KRF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 13/3 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 16/3 2001. Første del af forespørgslen (forhandlingen) foretaget 30/3 2001. Forslag til vedtagelse nr. V 74 fremsat 30/3 2001 af Jann Sjursen (KRF) og V 75 fremsat 30/3 2001 af Jette Gottlieb (EL)).

Anden næstformand (Henning Grove):

Forhandlingen er sluttet, og vi går straks til afstemning.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 74 af Jann Sjursen (KRF) (se forrige møde) forkastedes, idet 13 (DF, EL, KRF og Kim Behnke (UP)) stemte for, 85 (S, V, KF, SF, CD, RV og Mogens Andreasen (UP)) imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 75 af Jette Gottlieb (EL) (se forrige møde) forkastedes, idet 12 (DF, EL og KRF) stemte for, 87 (S, V, KF, SF, CD, RV, Mogens Andreasen (UP) og Kim Behnke (UP)) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 99: Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven. (Udbytte til selskaber i ikke EU-lande uden dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 10/11 2000. Første behandling 16/11 2000. Betænkning 21/3 2001. Anden behandling 27/3 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 53 stemmer (S, SF, RV, EL) mod 48 (V, KF, DF, CD, KRF, Mogens Andreasen (UP) og Kim Behnke (UP)).

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 135: Forslag til lov om fleksydelse.

Af socialministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 15/12 2000. Første behandling 25/1 2001. Betænkning 22/3 2001. Anden behandling 27/3 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 102 stemmer.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 136: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og andre love. (Ændring af reglerne om fleksjob, ledighedsydelse, sagsbehandling m.v.).

Af socialministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 15/12 2000. Første behandling 25/1 2001. Betænkning 22/3 2001. Anden behandling 27/3 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.